

Dr. Lucia Uță

Adriana Veronica Galiș

EXECUTAREA CONTRACTULUI INDIVIDUAL DE MUNCĂ

Dr. LUCIA UȚĂ

ADRIANA VERONICA GALIȘ

EXECUTAREA CONTRACTULUI INDIVIDUAL DE MUNCĂ

Universul Juridic

București

-2022-

CUVÂNT-ÎNAINTE

Această culegere reprezintă, prin spețele selectate, o imagine a jurisprudenței secției specializate în soluționarea conflictelor de muncă a Curții de Apel București asupra problemelor de drept ce au constituit obiectul studiului, imagine surprinsă la un moment dat, dar care își păstrează relevanța, chiar dacă unele aspecte controversate au fost între timp clarificate prin pronunțarea unor soluții unificatoare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție ori a unor decizii ale Curții Constituționale.

De asemenea, unele dintre normele și mecanismele juridice puse în funcțiune în modalitatea reflectată prin soluțiile jurisprudențiale prezentate au suferit modificări, fiind un adevăr de necontestat acela că dreptul este un mecanism viu, care se adaptează permanent schimbărilor din societate și nevoilor acesteia.

Astfel, semnalăm modificările aduse *Codului muncii* – de exemplu, prin Legea nr. 151/2020 (publicată în M. Of. nr. 658 din 24 iulie 2020), Legea nr. 213/2020 (publicată în M. Of. nr. 893 din 30 septembrie 2020), Legea nr. 298/2020 (publicată în M. Of. nr. 1293 din 24 decembrie 2020), Legea nr. 138/2021 (publicată în M. Of. nr. 501 din 13 mai 2021), O.U.G. nr. 117/2021 (publicată în M. Of. nr. 951 din 5 octombrie 2021), Legea nr. 144/2022 (publicată în M. Of. nr. 502 din 23 mai 2022) și Legea nr. 283/2022 (publicată în M. Of. nr. 1013 din 19 octombrie 2022) – ori *Codului de procedură civilă* – de exemplu, prin Legea nr. 140/2020 (publicată în M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022) și Legea nr. 199/2022 (publicată în M. Of. nr. 682 din 8 iulie 2022).

Se impune, în egală măsură, a fi menționată împlinirea, la data de 2 august 2022, a termenului de transpunere a Directivei (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului. Statul român a asigurat transpunerea directivei europene prin 38 de modificări legislative, unele dintre acestea privind materia ce face obiectul culegerii de față.

Capitolul I

VECHIMEA ÎN MUNCĂ

1. Reconstituirea vechimii în muncă. Dovada existenței raporturilor de muncă. Activitate sezonieră în agricultură

C. mun., art. 16 alin. (4), art. 279 alin. (2)

1. Cum pentru societatea SC A. SA a fost închisă procedura insolvenței, constatând că intimatul-pârât „Cabinetul Individual de Insolvență A.E.” nu poate sta în judecată pentru societatea lichidată și radiată, după cum nu poate sta în judecată nici în nume propriu, de vreme ce nu a avut stabilite raporturi juridice cu apelanta-reclamantă, Curtea a invocat, din oficiu, excepția lipsei calității procesuale pasive a acestuia, potrivit dispozițiilor art. 246 și 248 C. pr. civ., pe care a admis-o, având în vedere dispozițiile art. 32 alin. (1) lit. b) și art. 35 C. pr. civ.

2. Față de conținutul dispozițiilor art. 16 alin. (4) și art. 279 alin. (2) C. mun., în mod just, prima instanță a reținut că, din materialul probator administrat în cauză, nu rezultă existența contractului de muncă sau a elementelor specifice raporturilor de muncă dintre apelantă și societățile la care aceasta a prestat activitate, în perioadele 1981-1984 și 1996-2004, în condițiile rezultate din depozițiile martorilor.

Apelanta nu a avut contract individual de muncă, ci a desfășurat activitate ocazională, iar, din probele administrate, nu rezultă dacă aceasta a avut calitatea de asigurat în sistemele de asigurări publice, după data de 1.04.2001, calitate ce nu se dobândește *ex lege*.

↳ *Curtea de Apel București, Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, dec. civ. nr. 1011 din 20 februarie 2019, nepublicată*

Prin sentința civilă nr. 329/LM-AS/02.10.2018, Tribunalul Giurgiu – Secția civilă a respins acțiunea formulată de reclamanta P.T., în contradictoriu cu pârâții M.C. IPURL, CII A.E. și C.T.P. Giurgiu, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în esență, următoarea situație de fapt și de drept:

Reclamanta a solicitat să se constate că, în perioadele 1981-1985, 1996-2004, a lucrat ca muncitoare la SC R. SA, respectiv la SC A. SA.

Conform mențiunilor din carnetul de muncă, reclamanta a fost salariată FPSP S., în perioada 12.02.1987 - 31.10.1990, a SC Z. SA, în perioada 1.01.1991 - 4.04.1991, a DMP S. Giurgiu, în perioada 4.04.1991 - 30.09.1991, a SC Z. SA, în perioada 18.10.1991 - 4.05.1994, și a DMP S. Giurgiu, în perioada 16.06.1994 - 12.03.1995.

Potrivit art. 279 C. mun., vechimea în muncă stabilită până la data de 31.12.2010 se probează cu carnetul de muncă.

După data abrogării Decretului nr. 92/1976 privind carnetul de muncă, cu modificările ulterioare, vechimea în muncă stabilită până la data de 31.12.2010 se reconstituie, la cererea persoanei care nu posedă carnet de muncă, de către instanța judecătorească competentă să soluționeze conflictele de muncă, pe baza înscrisurilor sau a altor probe din care să rezulte existența raporturilor de muncă.

În speță, s-au audiat martori, care au declarat că au fost colegi cu reclamanta la SC R. SA, respectiv la SC A. SA, în perioada pentru care s-a solicitat reconstituirea vechimii în muncă, însă instanța a constatat că la dosar nu s-au depus și acte doveditoare care să dovedească existența raporturilor de muncă.

Astfel, în cauză, nu s-a făcut dovada încheierii unor raporturi de muncă, singurele relatări în acest sens regăsindu-se doar în depozițiile martorilor audiați, conform cărora reclamanta ar fi lucrat, în perioada anilor 1996-2004, ca zilieră la SC A. SA și, în perioada 1981-1994, la I.J.P.S.P., devenită SC Z. SA, probe pe care instanța le apreciază ca fiind insuficiente, sub aspectul demersurilor reclamantei în vederea reconstituirii vechimii în muncă.

În cauză nu s-au depus înscrisuri și nu s-au administrat probe de natură să ateste pertinent existența unor raporturi juridice de muncă, în baza unui contract de muncă intervenit între reclamantă și SC R. SA, respectiv SC A. SA,

și nici că, în considerarea acestor raporturi juridice de muncă, s-au virat contribuțiile de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale, în temeiul dispozițiilor normative aplicabile în materie, anterior anului 1990.

Împotriva acestei soluții, a declarat apel motivat, în termenul legal, reclamanta P.T., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea apelului, aceasta a arătat, în esență, următoarele:

În fapt, prin cererea înregistrată, a solicitat reconstituirea vechimii în muncă, în perioadele 1981-1985, 1996-2004, la SC R. SA, respectiv la SC A. SA, aceste perioade neregăsindu-se în carnetul de muncă.

În dovedirea cererii, s-au administrat probe, respectiv înscrisuri și martori.

Tribunalul Giurgiu în mod greșit a respins acțiunea, reținând că, în cauză, nu s-a făcut dovada încheierii unor raporturi de muncă cu cele două societăți, singurele relatări în acest sens regăsindu-se doar în depozițiile martorilor audiați.

Astfel, instanța de fond consideră, în mod netemeinic, că probele administrate sunt insuficiente în dovedirea cererii.

Menționează că a efectuat toate demersurile necesare în vederea dovedirii cererii sale, a solicitat adevărinițe de la societățile de insolvență, însă acestea au rămas fără rezultat.

Dat fiind probatoriul administrat, declarațiile martorilor și înscrisurile depuse, consideră că acest probatoriu este suficient și temeinic pentru admiterea cererii, declarațiile martorilor fiind pertinente și utile soluționării cauzei, dovedind cele susținute de reclamantă.

Astfel, consideră că a făcut pe deplin dovada prestării muncii în perioadele amintite, solicitând admiterea apelului și schimbarea în tot a hotărârii atacate, în sensul admiterii cererii.

Intimatele nu au depus întâmpinări.

În apel, au fost depuse la dosar înscrisuri.

Cum pentru societatea SC A. SA a fost închisă procedura insolvenței, constatând că intimatul-pârât „Cabinetul Individual de Insolvență A.E.” nu poate sta în judecată pentru societatea lichidată și radiată, după cum nu poate sta în judecată nici în nume propriu, de vreme ce nu a avut stabilite